

Sygn. akt **IV C 1212/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie IV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR (del.) Robert Masznicz

Ławnicy: Zofia Karpińska-Mysiak i Zofia Rynkiewicz

Protokolant: sekretarz sądowy Kamila Osica

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2017 r. w Warszawie

na rozprawie przy drzwiach zamkniętych

sprawy z powództwa osoby o imieniu i nazwisku **R. K.**

przeciwko pozwanej o imieniu i nazwisku **M. K.**

o rozwód

1) orzeka rozwód związku małżeńskiego zawartego w dniu 11 sierpnia 2012 r. w W., zarejestrowanego w Urzędzie Stanu Cywilnego (...) W. pod numerem (...), pomiędzy powodem, którym jest R. K. urodzony dnia (...) w S., syn W. i D. o nazwisku rodzowym D., a pozwaną którą jest M. K. o nazwisku rodzowym P., urodzona dnia (...) w Ł., córka A. S. i D. M. o nazwisku rodzowym O. – bez orzekania o winie;

2) władzę rodzicielską nad małoletnią córką stron, którą jest J. K. urodzona dnia (...) w W., powierza obojgu rodzicom ustalając miejsce zamieszkania dziecka w G. a miejsce pobytu dziecka zgodnie z orzeczoną opieką naprzemienną jak w wyroku;

3) ustala, że każdy z rodziców będzie naprzemiennie sprawował osobistą opiekę nad małoletnią córką stron - J. K. urodzoną dnia (...) w W. w miejscu swojego pobytu od poniedziałku od chwili odebrania dziecka z placówki wychowawczej lub oświatowej do kolejnego poniedziałku do chwili zaprowadzenia dziecka do tej placówki, przy czym w poniedziałek dnia 4 grudnia 2017r. ojciec odprowadzi dziecko do placówki a odbierze dziecko tego dnia matka, zaś w kolejnym tygodniu odwrotnie; z zastrzeżeniem, że opieka naprzemienna tak orzeczona nie obowiązuje w okresach niżej wyszczególnionych, w których opiekę nad dzieckiem rodzice będą sprawowali również naprzemiennie, przy czym matka będzie sprawowała opiekę:

a) w okresie wakacji letnich:

- w latach parzystych od dnia 1 lipca od godziny 10⁰⁰ do dnia 15 lipca do godziny 18⁰⁰

- w latach nieparzystych od dnia 1 sierpnia od godziny 10⁰⁰ do dnia 15 sierpnia do godziny 18⁰⁰

b) w okresie ferii zimowych:

- w latach parzystych: w pierwszy tydzień ferii zimowych od poniedziałku od godziny 10⁰⁰ do niedzieli do godziny 18⁰⁰

- w latach nieparzystych: w drugi tydzień ferii zimowych od poniedziałku od godziny 10⁰⁰ do niedzieli do godziny 18⁰⁰

c) w okresie Świąt Bożego Narodzenia:

- w latach parzystych od dnia 25 grudnia od godziny 16⁰⁰ do dnia 26 grudnia do godziny 18⁰⁰
- w latach nieparzystych od dnia 24 grudnia od godziny 10⁰⁰ do dnia 25 grudnia do godziny 16⁰⁰

d) w okresie Świąt Wielkanocnych:

- w latach parzystych: w Niedzielę Wielkanocną od godziny 10⁰⁰ do Poniedziałku Wielkanocnego do godziny 10⁰⁰
- w latach nieparzystych: w Poniedziałek Wielkanocny od godziny 10⁰⁰ do wtorku do odprowadzenia dziecka do placówki edukacyjnej

e) w tzw. „długi weekend majowy”:

- w latach parzystych od dnia 30 kwietnia od godziny 18⁰⁰ do dnia 3 maja do godziny 18⁰⁰

f) w tzw. „weekend Bożego Ciała”:

- w latach parzystych od środy od godziny 18⁰⁰ do niedzieli do godziny 18⁰⁰

natomiast ojciec będzie sprawował opiekę odpowiednio w pozostałych latach i okresach;

- 4) kosztami utrzymania małoletniej córki stron, którą jest J. K. urodzona dnia (...) w W. obciąża oboje rodziców, ustalając udział w równej wysokości każdego rodzica w tych kosztach;
- 5) umarza postępowanie wywołane wnioskami stron o udzielenie zabezpieczenia;
- 6) nakazuje wypłacenie powodowi ze Skarbu Państwa z rachunku Sądu Okręgowego w Warszawie kwoty 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu połowy opłaty od pozwu;
- 7) orzeka o wzajemnym zniesieniu kosztów procesu między stronami.

Zofia Karpińska-Mysiak SSR (del.) Robert Masznicz Zofia Rynkiewicz

Sygn. akt IV C 1212/17

UZASADNIENIE WYROKU

Wskutek pozwu złożonego przez osobę o imieniu i nazwisku R. K. (powód) o rozwiązanie przez rozwód małżeństwa z osobą o imieniu i nazwisku M. K. (pозwana), po rozpoznaniu sprawy na rozprawie, Sąd Okręgowy w Warszawie (Sąd) wydał wyrok, jak w sentencji, w którym uwzględnił zgodne żądania stron co do wszystkich rozstrzygnięć objętych przedmiotem sprawy, w tym co do rozstrzygnięcia o umorzeniu postępowania w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia po cofnięciu przez każdą ze stron odpowiedniego wniosku o udzielenie zabezpieczenia, jak też co do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

(protokół rozprawy – k. 190 i n.)

Podstawą faktyczną rozstrzygnięcia wyroku były następujące ustalenia faktyczne.

Strony zawarły związek małżeński w dniu 11 sierpnia 2012 r.

Ze związku małżeńskiego pochodzi małoletnie dziecko stron o imieniu i nazwisku J. K., urodzona dnia (...) Innych dzieci strony nie mają.

Więź uczuciowa i psychiczna między stronami ustała zupełnie przed wszczęciem postępowania, a obie strony uważają stan rozkładu pożycia za trwały.

Powód utrzymuje się z własnej pracy, uzyskując dochód miesięczny około 15 000 zł, a pozwana utrzymuje się z działalności gospodarczej, uzyskując dochód miesięczny około 7 000 zł.

Strony nie mają wspólnego majątku. W chwili zamknięcia rozprawy strony zamieszkiwały wspólnie, prowadząc jednak odrębne gospodarstwa domowe i sprawując naprzemiennie pieczę nad dzieckiem. Po rozwiązaniu małżeństwa strony zamierzają mieszkać w G. w lokalach oddzielnych i nadal sprawować naprzemiennie pieczę nad dzieckiem.

Sąd ustalił fakty na podstawie odpisów urzędowych odpowiednich akt stanu cywilnego zgodnie z art. 244 Kodeksu postępowania cywilnego (k.p.c.) oraz na podstawie dowodu z przesłuchania stron zgodnie z art. 299 k.p.c. Ustalone fakty nie były przedmiotem sporu między stronami, a na rozprawie zostały cofnięte wszystkie wcześniej zgłoszone wnioski powoda o przeprowadzenie dowodów z przesłuchania innych osób.

(akt małżeństwa i akt urodzenia w odpisach urzędowych – k. 10 i n., protokół rozprawy – k. 191 i n.)

Przesłuchanie stron w sprawie o rozwód jest obowiązkiem sądu zgodnie z art. 432 zdanie pierwsze k.p.c. W razie niezgłoszenia przez strony wniosków o przesłuchanie świadków lub w razie cofnięcia takich wniosków, dopuszczenie przez sąd dowodu z przesłuchania stron nie jest równoznaczne z jakimkolwiek ograniczeniem postępowania dowodowego. W takim stanie, nieprzesłuchanie w sprawie innych osób było wyłącznie wynikiem braku odpowiednich wniosków dowodowych, nie stanowiąc ograniczania postępowania dowodowego w rozumieniu art. 442 k.p.c.

Podstawa faktyczna uzasadniała wydanie rozstrzygnięć na podstawie przepisów niżej przytoczonych i objaśnionych.

Zgodnie z art. 56 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (k.r.o.), jeżeli między małżonkami nastąpił zupełny i trwały rozkład pożycia, każdy z małżonków może żądać, ażeby sąd rozwiązał małżeństwo przez rozwód. Zgodnie z art. 57 § 2 zdanie pierwsze k.r.o., na zgodne żądanie małżonków obowiązkiem sądu jest zaniechanie orzekania o winie.

Sąd nie stwierdził, aby skutek rozwodu miało ucierpieć dobro wspólnego małoletniego dziecka, co stanowiłoby przeszkodę w orzeczeniu rozwodu zgodnie z art. 56 § 2 k.r.o. Przeciwnie, zarówno stan napięcia między stronami, ujawniony w pismach procesowych oraz w oświadczeniach składanych ustnie, jak i początkowo rozbieżne żądania co do rozstrzygnięcia o sposobie sprawowania pieczy nad dzieckiem, uzasadniają przekonanie, że odmowa rozwiązania małżeństwa, sprowadzająca obowiązek utrzymywania pozoru dalszego wspólnego pożycia, mogłaby zagrozić prawidłowemu rozwojowi dziecka.

Na tej podstawie rozstrzygnięto, jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

Zgodnie z art. 58 § 1 k.r.o., w wyroku orzekającym rozwód sąd rozstrzyga o władzy rodzicielskiej nad wspólnym małoletnim dzieckiem i kontaktach rodziców z dzieckiem oraz orzeka, w jakiej wysokości każdy z małżonków jest obowiązany do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania dziecka.

Zgodnie z art. 598²² i 756² § 2 k.p.c., możliwe jest w takim wypadku określenie przez sąd, że dziecko będzie mieszkać z każdym z rodziców w powtarzających się okresach.

Sąd dał wiarę zapewnieniom stron, że wspólne wykonywanie władzy rodzicielskiej na zasadzie naprzemiennego sprawowania pieczy z zamieszkiwaniem dziecka z każdym z rodziców w okresach tygodniowych oraz odpowiednich okresach wakacyjnych i świątecznych, będzie dla dziecka rozwiązaniem lepszym, niż orzeczenie o zamieszkiwaniu dziecka tylko z jednym z rodziców. W ocenie Sądu, naprzemiennie sprawowanie pieczy zapewnia lepszy kontakt dziecka z każdym z rodziców oraz możliwość równego udziału każdego z rodziców w procesie wychowawczym, zapewniając również sprawiedliwy podział odpowiednich obowiązków, w tym kosztów utrzymania i wychowania dziecka.

Z art. 58 § 1 k.r.o. wcale nie wynika, że rozstrzygnięcie o obowiązku ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania dziecka musi w każdym wypadku wyrażać się sumą pieniężną, jaką jeden z rodziców ma świadczyć do rąk drugiego z rodziców. Dlatego, gdy każdy z rodziców osobiście łoży na utrzymanie i wychowanie dziecka, szczególnie dziecka zamieszkującego z każdym z rodziców w powtarzających się okresach, właściwszym i zgodnym z ustawą rozstrzygnięciem może być określenie, że rodzice ponoszą odpowiednie koszty w wysokości równej. W takim wypadku, rodzice mają obowiązek równego ponoszenia wszelkich wydatków, wykraczających poza zwykłe i codzienne koszty utrzymywania dziecka. W szczególności dotyczy to równego pokrywania opłat wynikających ze wspólnych decyzji dotyczących skierowania dziecka do odpowiednich placówek wychowawczych lub na zajęcia dodatkowe, poddania dziecka kosztownym zabiegom leczniczym itp.

Na tej podstawie rozstrzygnięto o powierzeniu wykonywania władzy rodzicielskiej, ustaleniu zasad naprzemiennego sprawowania opieki oraz o wysokości, w jakiej każdy z rodziców ma obowiązek ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania dziecka – odpowiednio jak w punkcie 2, 3 i 4 sentencji wyroku.

Zgodnie z art. 203 w zw. z art. 355 w zw. z art. 13 § 2 w zw. z art. 730 k.p.c., w każdej sprawie można żądać udzielenia zabezpieczenia, a w razie cofnięcia wniosku o udzielenie zabezpieczenia postępowania w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia ulega umorzeniu.

Na tej podstawie rozstrzygnięto, jak w punkcie 5 sentencji wyroku.

Zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (u.k.s.c.), od powoda pobrano opłatę od pozwu w kwocie 600 zł. Zgodnie z art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b u.k.s.c., obowiązkiem sądu jest zwrócenie powodowi połowy uiszczonej opłaty od pozwu o rozwód w razie orzeczenia rozwodu na zgodny wniosek bez orzekania o winie.

Na tej podstawie rozstrzygnięto, jak w punkcie 6 sentencji wyroku.

Zgodnie z art. 100 zdanie pierwsze k.p.c., w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty postępowania ulegają wzajemnemu zniesieniu. Zgodnie z rozsądną wykładnią tego przepisu, przewidzianą w nim zasadę stosuje się również w przypadku, gdy w toku postępowania każda ze stron uczyniła ustępstwa na rzecz drugiej strony ze skutkiem przedstawienia zgodnych żądań przed zamknięciem rozprawy.

Na tej podstawie rozstrzygnięto, jak w punkcie 7 sentencji wyroku.

Uzasadnienie wyroku sporządzono na wniosek strony, zgodnie z art. 328 § 1 zdanie pierwsze k.p.c., przez wskazanie odpowiedniej podstawy faktycznej i prawnej, zgodnie z art. 328 § 2 k.p.c., z zachowaniem zwięzłości, uzasadnionej zarówno zwięzłością materiału dowodowego, jak i wynikiem sprawy, zgodnym z żądaniem obu stron, korzystających z pomocy pełnomocników procesowych ustanowionych w osobach adwokatów.

ZARZĄDZENIE

(...)